

Թիւններէց, իսկ այնտեղ հիմք չկայ հաստատելու համար, որ այդ նկարները Վարդեա Մինասին են պատկանում: Թամէնայն դէպս, կարելի է ասել, որ նրանք արդասիք են հայ նկարչի վրձինի, որովհետեւ Խոջա Նազարի կամ Խոջա Պետրոսի պէս երեւելիներ, պէտք է ենթադրել, որ հայ նկարչների ձեռքով են դարձարել իրենց տները. երկրորդ՝ նկարների մի մասը վրա հասնելն զբերով գրեւծ է նկարի անունը,

ինչպէս, օրինակ, բանտի այցելութիւն պատկերացնող մի նկարի վրա կայ «Այցելէ դրանտն» մակագրութիւնը. մի ուրիշի անունն է՝ «Տեսանել դիւանդի», մի երրորդի՝ «Արբուցանել զծարաւիս» պարզ ապացոյց, որ նկարողը հայ է եղել:

Ս. Խաչատրեանի կատարածը թէ հայ եւ թէ համամարդկային մշակույթի համար դնահատելի, արժէքաւոր դործ է:

ՀԱՅ ԳՐՈՂ. ԸՆԿ. ՄՐՅԱՆԱԿԸ

Փարիզի Հայ Գրողների Ընկերակցութեան վարչութիւնը սահմանել է զրական մրցանակ, որի նիւթն է լինելու անտիպ կամ տպագրած մի վէպ: Տպագրած լինելու պարագային պէտք է լոյս տեսած լինի 1 ապրիլ 1934-ից մինչեւ 1934թ. նոյեմբերի վերջը: Մրցումին կարող են մասնակցել միայն Ընկերակցութեան անդամները: Մրցանակի դումարն է 1000 ֆր.: Նիւթը ներկայացնելու պայմանաժամը՝ 30 նոյ., 1934թ.: Ընկերակցութեան հասցէն՝ 261 Fbg. St.- Martin, Paris, 10e.

Մեզ թոււմ է, որ այս մրցանակը, իր ներկայ ձեւով, եւ անժամանակ է եւ աննպատկարժամար: Անժամանակ է, որովհետեւ Ընկերակցութեան զրամական միջոցները խիստ սահմանափակ են եւ հազիւ թէ թոյլ տան նման ծախսեր անելու: Ընկերակցութեան անդամների մի մասի նիւթական վիճակը այնքան ծանր է, որ Ընկերակցութիւնը եթէ դրամ ունի, ամենից առաջ պարտուոր է նրանց օգնութեան հասնել տնտեսական տագնապալից այս շրջանը անփորձանք անցնելու համար: Մրցանակը այսօրայ պայմաններում պերճանք է:

Երկրորդ՝ մրցանակի կաղմակերպութեան ձեւն էլ քննադատելի է: Ըստ յայտարարութեան, միայն Հ. Գր. Ընկերակցութեան անդամները իրաւունք ունին մասնակցելու մրցումին: Ընկերակցութիւնը ունի շուրջ 60 անդամ (ՏԵՍ «Կեանք եւ Արեւատ», 1934թ. էջ 48): Այդ թւի մօտ երկու երրորդը իր կարողութեամբ կամ վիճակով անընդունակ է վէպ գրելու. ուրեմն, Հ. Գր. Ընկերութեան յայտարարած մրցանակը փաստօրէն 20-25 հոգու համար է: Աւելի լաւ չէ՞ր, այդ դէպքում, ուղղակի Ընկերակցութեան անդամներին դիմել եւ հրապարակային հարց չդարձրնել:

Մրցումի նշանակութիւնը այն է, առհասարակ, որ ըստ կարելոյն լայն խաւեր շարժման դրին եւ նոր ուժեր առաջ քաշին: Հ. Գր. Ընկ.-ութեան մրցանակին էլ հանրային որոշ նշանակութիւն կարող էր ունենալ, եթէ ուղղած լինէր ամենքին, առանց խտրութեան, իսկ զուտ անդամների համար սարքըւած մրցումը՝ հասարակական չնչին արժէք ունեցող մի դործ է՝ անյարմար Հ. Գր. Ընկ.-ութեան անունը կրող մի լուրջ կաղմակերպութեան վարկին: